

היתה זאת סחורה אחרת ויתר דעתם של כל ציני המטרה הגבוהה. אולם שאלה היא אם בכל זאת צדקו הקצינים הגבוהים בהעמידם את נאמנותם האי-שית, תהיה יפה כאשר תהיה במסביבות אלה, מעל לענין הכללי של מטרת ישראל. אין ספק שהיה זה לטובת המטרה לא הענישה בכל חומר הדיון גם אנשים שהדבר אולי לא הגיע להם, היתה מפגינה בצורה זו את רצונה להיות סתורה ללא פשרות. בהימנעה מעשות זאת נתנה מכה חמורה ליחסי האימוץ שבנו בעמל רב בשנתיים האחרונות בין המטרה והציבור, גרמה שוב ליחס ציני, בלתי מוצדק בהחלט, למטרת ישראל, שהיא בלי ספק נאמנה ויעילה יותר מרוב רובן של מחלקות הממשלה.

פנעים

אזורה של אומללה

גבר משכילי, יפה מראה, מנומס וסימפטי, מעוניין להתכתב עם אשה עד גיל 40 למטרות נשואין. במודעה קטנה זו שהוטיעה באחד העיתונים התחיל סיפורו של העולה החדש סרגיי, גבר יפהפה בן 36, השולט בשבע שפות ובעל השכלה חצי גבוהה. לוסו אולגודורף קראה את המודעה ונעתה לכתובת מתוך כוונה לשרך לו את ידידתה הרוקה. אחר מכתב, שניים נתקשרה ידידות למופת בין סרגיי המקסים לבין לוסו אולגודורף שתינתה, באחת משיחותיהם, את צרור תיה בקשר לשליחת בנה בן ה-15 ללימודים לחוץ הארץ. סרגיי האדיב והמנומס הציע את שירותו בהשגת היתרי-ציאה בעזרת קשריו המצוינים של מיועדו עמנואל הכט. לכיסוי ההוצאות מסרה לוסו 200 לירות לסרגיי שהראה לה, דרך אגב, את המפעל שהוא עומד להקים בשייך-מוגיס לתעשיית נרתיקי תכשיטים, בו נגמשה גם עם עמנואל הכט. לוסו הולנדורף חשבה שתקבל היתרי-ציאה לבנה תוך שבועות מספר. בטחונה בסרגיי היה גדול כל כך שהציעה גם לשכנה לאון נוישול, שחיפש אפשרות יציאה, את שרותו של ידידה, שמסרה לו את דרכוני בנה ונוישול.

אך לפתע נעשו ביקוריו של סרגיי נדירים יותר, עד שפסקו לגמרי. לוסו אולגודורף חש-בה שהוא עסוק, התפתקה בתפקים כתובים צרפתיים בהם הודיע סרגיי: "הענין יסתדר, הוי סבלנית!"

בעד נפש נפלאה. בינתיים ותודע סרגיי להגיה זיידלר, המשתכרת למחיתתה ככניר קוריסטית בביתה, שנתאהבה בו במהרה. אותה שעה הלך ונבר הספק בלבה של לוסו אולגודורף, ביחוד לאחר שיר מסתורית החזירה את שני הרכונים שמסרה לסרגיי לתיבת הוואר שלה. היא פנתה למטרה. המטרה הוללה כי יש לה עניין עם פוש-עם ידועים ותוך שעות ספורות הספיקה לעצור אותם על מנת להביאם לדין. כאשר צמד הרמאים הושב על ספסל הגא-שמים לפני השופט המחוזי יצחק קיסטר הוטיעה הגיה זיידלר בפניה, הפילה את תחית נותיה, כשהיא בוכה: "אנו אוהבים אחד את השני! כבוד השופט, תינג שנסה לי סרגיי לחזור למוטב. הוא היה מחוסר עבודה ולכן עשה מה שעשה. אבל הוא בעל נפש נפלאה ואיננו

מסוגל להרע לאיש. עם צאחו מבית הסוהרה נתחנן מיד!" סיממה הגיה זיידלר: "כבוד השופט! יעשה נא אשה אומללה אחת מאושרת!"

כאשר התובע, אלכסנדר טל, פרש את גליון ההרשעות הקודמות של הנאשמים הברר כי להכט עבר עשיר עוד מלפני קום המדינה וסרגיי חוייב לרצות תקופת מאסר של שנה על שאסף כספים מאשה על-מנת לצרפה כשותפת למפעל שייך-מוגיס.

לאחד מהם היה זקן. מה השכלתך? שאל שופט המחוז יצחק קיסטר את סרגיי השיב סרגיי, באנגלית: "למדתי באוניבר-סיטת ברלין!" אולם כאשר השופט הגיש כי הוא מכיר, מלימודיו הוא את כל הפרו-פסורים באוניברסיטת ברלין וביקש את סרגיי כי יקרא בשמות אחדים מהם לא התבלבל הנאשם, אך הצטער כי שמותיהם כבר נמחקו מוכרוננו. כל שזכר: לאחד מהם היה זקן.

תובע כלדי אלכסנדר טל ועו"ד דוד גנור השתלמות מקצועית

היהודה ויהודה בשעה 2 באחד הלילות הרגיש בעל אטיליו בשכונת התקווה שני אנשים רעולי פנים מטפלים במנועול ב-חנות אתא ממולו. הוא הקים צעקה והשניים נמלטו. כעבור כמה רגעים התעורר יצחק משעליה, בעל חנות ירקות שישן בחנותו, כששני אנשים רעולי פנים מאיצים בו בעזרת אקדה לקום ולתת להם כסף כאשר סייב רב ירה אחד מהם כדור בין רגליו. השניים נמלטו.

בינתיים הופיעו כמה שוטרים לקול צעקת בעל האטיליו, רצו לעבר קול היריה. הם ראו שני אנשים רצים, צעקו להם "עמדו!" ונעו ביריות. הם לא תפסו את האנשים, אך אשה אחת סיפקה להם את החוליה המכרעת. היא שמעה שאחד מהשניים צעק לרעהו "יהר-דה! יהודה!"

כשחזר יהודה כהן לפנות בוקר אל ביתו, מצא שם כמה שוטרים שביקשוהו להילות אליהם. בחקירה התמוטט, הלשין על חבריו, גרם למאסרם. כשהגיע לבית-הסוהר התנפלו עליו שאר האסירים, היכוהו קשות. נגרם שבר בראשו, הוא טוען שמוחו נפגע.

חינוך לפשעים. כשהופיעו יהודה כהן בן ה-26 ואברהם מזרחי בן ה-16 1/2 בפני השופט קרא התובע, אלכסנדר טל, רשימה ארוכה שהטילה אור על עברו רב-הפעלים של הצעיר: בסך הכל נידון מאז 1949 ל-44 חודשי מאסר ושלוש שנות פיקוח. הוא הואשם בעבירות שהספיקו כדי לחייבו ב-מאסר עולם (ירייה על שוטרים תוך נסיון שוד). אולם כשעורר הסניגור, עורך-הדין הצעיר דוד גנור, את השאלה היכן מקומו של עבריין מסוג זה, החליט השופט יצחק קיס-טר על מעשה מיוחד: הוא הומיץ כעדים את מנהל שירותי בתי-הסוהר ואת קצין ה-מבחן של משרד הסעד כדי לקבל תמונה על הטיפול בעבריינים צעירים.

אולם הויכוח בין השניים לא נערך. גר, מנהל בתי-הסוהר, העיד שמעסיקים את האסירים השפויים בשבעה מקצועות, מאפשרים להם ללמוד מקצוע. ואילו קצין המבחן, שלא הופיע בכלל, כתב במכתב ל-שופט שהנער עזוב מאד, ירד מן הפסים, אולם אין מוסד סגור מתאים להתחקותו. לבסוף הודה הודייה מזורה: שאין שרותו יכול לקבל על עצמו אחריות לנער מסוג זה.

השופט הסיק את המסקנה, דן את הנער לשלוש שנות מאסר בבית-סוהר רגיל (שם יתחנך, מן הסתם, בחברת מומחים גדולים ממנו, ישתלם במקצוע הפשעים כדת וכדין). הנער, צעיר שחרחר, חיבק את אמו הבוכה, התכונן לדרכו.

הארץ

עתידי מזהיר

גורי סעיד יקבר בתורכיה (הצופה) אהרן גוברי, טעד

שהחיינו וקיימנו!

בזמן הרקוב עומדים לצאת עוד 50 שליחים (דבר)

ימי המשיח

התלבן יוסף שומר נעצר לאחר שמכר לקר-ניו הקבועים ליטר הלב במחיר של 120 פרוטה, במקום 1000 פרוטות (חירות) יפה שטינמן, ת"א

של יפו, אך מדי המשטרה לא היו עליהם.

מה לעשות בעברייני צעיר?

"הרי זה עוול משוע ופולח לבבות הנגרים לילד, להחזיקו... בין פושעים מועדים ומכור-גרים הרבה ממנו. מהו הלקה, המוסר וה-חינוך שהוא מקבל באוירה זו? הרי במזיד ובמחשבה תחילה מחנכים אותו לפושע מוג-מר כשיצא מבית-מדרש זה, בו בני כבר יושב שנה תמימה... בני זה נשאר לי יחיד אחרי מות בעלי, בני, חותני ואחי, שכולם נפלו בכבוד במלחמת השחרור. על כן לא אנוח ולא אשקוט עד אשר תוציאו לי את בני הרך, לפי החוק, במשפט צדק..."

מלים מזועזעות אלה נכתבו לפרקליט ה-מדינה על ידי יוכבד מזרחי, מכפר סלמה, אמו של העבריין המועד אברהם מזרחי, בן 16 1/2, גרמו לויכוח מיוחד במינו בין שרות המבחן ושירות בתי-הסוהר על השאלה: מה לעשות בעברייני צעיר.

השופט לא התחשב בהשכלה האקדמית, דן את סרגיי לשנת מאסר ואת הכט לתשעה חודשים בלבד בהקילו על סרגיי שירצה את מאסרו יחד עם תקופת מאסרו הקודמת ויצא תוך ארבעה חודשים מבית הסוהר. אמר השופט, בפנותו להגיה זיידלר: "זאת אני עושה, כדי שהנאשם יצא יותר מהר (מבית-הסוהר) ותחזכי עד כמה גדולות אשליותיך לגבוי!"

הגיה, שדמעות גיל נוצצו בעיניה, סברה אחרת, הסתכלה במבט מלא-הערצה אחר סרגיי שהובל לבית-הסוהר.

מדי המשטרה נעלמו

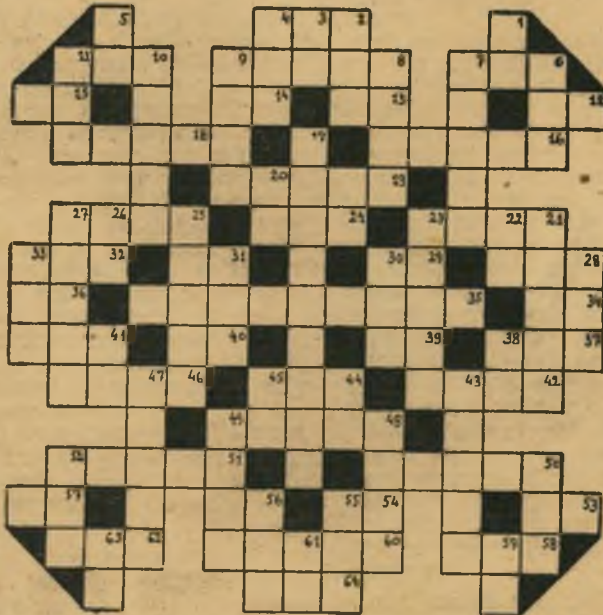
לאחר שסיים את תפקידו היומי במשטרת יפו, עלה השוטר ראול הידנה על אוטו, שם את מדי המשטרה שלו על המושב האחורי, ויצא לביתו, רכוב על אוטו, בבגדיו האזרחיים. ברחוב 6 ביפו, ראה מרחוק רוכב אופנים שנסע מולו, בכיוון האסור. הוא המ-

חשבון 94

(ערוך על פי מתכונת הכתיב העברי חסלא)
מאוזן: 2) כינוי לכניר כפי עסמו; 6) בוסתן; 8) בית כיבול; 10) סת; 12) חיה מסורבלת; 13) אהו; 14) ממסרת; 15) כלי כיבול לשמן; 16) רמות תניכית; 18) בירת הפיליפינים; 19) צורת ישוב בישראל; 21) עץ מרברי; 24) שאם נכש; 25) נותן מירות; 28) הסתכלות; 29) רעל; 31) קיים; 32) מאישי אוים; 34) שאינו עדין; 35) בית ספר חקלאי; 36) הים; 37) מסילה; 39) משמש למאור; 40) מטבח צרפתי; 41) זונג; 42) חוט דק; 44) אמצעי חליפין; 46) שאינו נראה לעין; 48) תערובת סממנים; 50) מחיצה רקומה; 51) אחת האצבעות; 53) מועד; 54) שייכת למסחה; 56) בים; 57) מסמר כסוף; 58) חלש; 60) סיום; 62) סוסר ישראל שכתב מחיי התימנים; 64) שמח נישא. מאוזן: 1) אנורת מרוח; 2) שאינו יכול להליד כנים; 3) מורה; 4) דוג עץ מנוסר; 5) תנו; 6) אחת סהצאן; 7) קיבץ מנתנים; 8) אבותי היחס; 9) אנית נוסעים ישראלית; 10) יחידה צבאית גדולה; 11) מכסה לשולחן; 12) עץ פס ספרו הוסרט הסרם "שמשון ורליה"; 18) ענף; 20) מפה לאוזן; 21) דרנת קצנתי; 22) יחידת כוח חשמלי; 23) תוצאה תינונית; 25) תועבה; 26) מקום מקדש יהודי במצרים; 27) ראש עירייה; 28) מחבר "אינקובטור על הלעץ"; 30) בושם; 43) מולדת; 44) מקום מרעף; 45) כלי כיבול; 47) משכן בלבה; 48) ממנורה לתבן; 49) ספרי הארץ; 50) גויה; 52) עיר שתושביה חיים לפי האגדה חיי עולם; 55) סבך; 56) ארוסה; 60) כינוי לזוהב; 61) מקום מים; 63) נבל.

פתרון חשבון 93

מאוזן: 1) מקבט; 4) כסום; 8) חוש; 100) תליה; 12) נטר; 13) שממית; 17) חר; 17) ראם; 18) נושי; 20) נטר; 21) כח; 23) רב; 24) קוסמה ריקה; 26) ריל;

27) רי; 29) רקת; 31) נכס; 33) סהר; 35) צו; 36) מסילה; 38) סו; 39) נרפה; 41) מרכיב; 43) חזרה; 44) תנור. מאוזן: 1) מורא; 2) קש; 3) בנש; 5) מתת; 6) ולי; 7) מיוט; 8) חברה; 9) רמות השבים; 11) נורה; 14) מג; 15) יש; 18) מכורה; 20) נרקים; 22) ספל; 23) דיר; 25) חרצון; 28) ערוה; 30) קורה; 31) נס; 32) סל; 34) הסבר; 36) מהר; 37) המן; 40) סו; 42) רי.

תחרות הכותרות

נראה שלא חסרים קוראים המוכנים לעזור לרוש המסכן במציאת כותרות לציודיו, אפילו כשהוא עצמו אינו יודע מה תוכן הקריקטורה שציר. מספר התשובות היה ניכר למדי, ולא היתה חסרה גם מירה נאה של חוש ההומור. חמש הכותרות שזיכו את בעליהן בפרסים:

1. "כל הכרטיסים נמכרו... 191"
2. "...ובכלל זה צריכה אני להעביר ת נדי בית ספרו של זנ"1"
3. "מנחם שטינמן, רח' אחד העם 106, ת"א) מה, השעה" (אלישון, בלי כתובת). אותה בדר זה, זכר לקופסות הכשרות שהכילו שעוני זהב, חזרה בכמה עשרות וריאציות גם תשובותיהם של קוראים אחרים.
4. "כן, אבל משלוח המטרות עוד לא הגיע!" (עידה נגוסר, רח' שיי" 11, ת"א).
5. "כן ראוייה לצינון: "האם קבלתם כבר את הרשיון לבקלת הבורג הדרוש?" (א. הופר, רח' מלצ'ם 10, ת"א).

5. "רק אחת! השתחרר מן הצבא" (מיכאל לוי, 1256831, צ.ה.ל.).

פרסי ספרים לפותר חשבון 91

צבי אקרלינג, ת"א, יוסף נשיא 2; דוד בלום, ת"א, בלפור 11; נ. יוסלוביץ, ת"א, טימסקר 48.